

ΜΠρΑθηνών 14796/1995

Δικαστής: Μαρία Καρπαθιωτάκη

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 § 3 του Ν. 2121/93, με το οποίο έγινε η προσαρμογή και εναρμόνιση του περί πνευματικής ιδιοκτησίας δικαίου της Ελλάδας προς τις σχετικές διατάξεις της υπ` αριθ. 91/250 οδηγίας της ΕΟΚ "για τη νομική προστασία των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών", θεωρούνται ως έργα λόγου προστατευόμενα από τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας και τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών καθώς και το προστατευτικό υλικό σχεδιασμού αυτών. Η προστασία αυτή παρέχεται, κατ` άρθρο 40 του ως άνω νόμου σε συνδυασμό με το άρθρο 2 της παραπάνω οδηγίας της ΕΟΚ, στον δημιουργό του προγράμματος και όταν αυτός εργάζεται για λογαριασμό άλλου (εργοδότη) τότε η προστασία μεταβιβάζεται αυτοδικαίως στο πρόσωπο του τελευταίου ο οποίος στην περίπτωση αυτή θεωρείται ο δημιουργός του προγράμματος. Κατά τις διατάξεις δε των άρθρων 42 § 2 του παραπάνω Νόμου και των άρθρων 4 α, γ της προαναφερόμενης οδηγίας της ΕΟΚ χωρίς την άδεια του τελευταίου (δικαιούχου) δεν δικαιούται ο τρίτος έστω και νόμιμος χρήστης του προγράμματος (αγοραστής, μισθωτής κ.λπ.) να προβαίνει σε πράξεις αναπαραγωγής του προγράμματος τούτου σχετικές με τη φόρτωση των στοιχείων αυτών (γραμμάτων, αριθμών, εικόνων, σχημάτων, παραστάσεων) των καλουμένων Bytes στον σκληρό δίσκο της συσκευής του ηλεκτρονικού υπολογιστή, την εμφάνιση τούτων στην οθόνη του υπολογιστή, την εκτέλεση, τη μεταβίβαση, αποθήκευση και αντιγραφή αυτών σε δισκέτες, ούτε να διανέμει τα αναπαραγόμενα προγράμματα σε άλλους προς χρήση για ιδιωτικούς σκοπούς (π.χ. συλλογή και επεξεργασία λογιστικών στοιχείων προς εξυπηρέτηση της λειτουργίας εμπορικών επιχειρήσεων).